
ROŽEŇ

Časopis farnosti sv. Vavřince v Brně - Řečkovících

č. 1 / 2024

Milí farníci,

máme před sebou opět dobu postní, tedy čas, na který se mnozí těší, zatímco jiní jej očekávají s obavami. Zase se po nás něco bude chtít, zase si budeme muset něco odříkat, zase se budeme muset víc modlit.

Předně, doba postní by nikdy neměla být dobou, kdy něco „musíme“. Známe to všichni: Pokud jsme do něčeho přespříliš nuceni, člověk to potom nedělá rád nebo to dělá vysloveně s odporem. Pak se postní doby bojíme oprávněně. Zase něco „musím“.

V bibli často čteme, že něco máme dělat nebo naopak nedělat. Ale není to smysl života křesťana. Jsme zváni k následování Krista. Jestliže se člověk vydal na cestu za ním, tak by měl počítat, že se něčeho bude muset vzdát. Ne pro ten „mus“ samotný, ale kvůli vztahu s Kristem. Když se člověk zamiluje, nehledí na námahu, je ochotný čekat na milovanou osobu i přes její nedochvilnost, každodenní věci jdou stranou a je tady touha po setkání, po blízkosti. Nic před tím nemá přednost.

Postní doba je výzvou znovu se do Krista bláznivě zamilovat, stejně jako on miluje nás. Nebo se o to alespoň můžeme pokusit. Těch aktivit bude v naší farnosti letos poměrně dost a můžeme si něco vybrat nebo taky nemusíme vůbec nic. Ať to vždycky vychází z toužícího srdce. Chci být Kristu blíž.

Při setkání katechetek jsem již dřív vyslovil svůj názor na různé postní aktivity. Ne, že by byly špatné, ale někdy při nich mám pocit až jakéhosi obchodování s Bohem. Něco si odepřu, něco dobrého udělám a za to si můžu umístit někam kamínek, stromeček, korálek či cokoliv jiného. Vykonám čin a pak za to mám nějakou odměnu. Něco za něco. Jenže opravdová láska se neptá: „Co za to budu mít?“

Velmi mě oslovily impulsy papeže Františka pro postní dobu a na závěr je příkládám. Jistě, někdy se všechno nedá zvládnout, ale jsou to jednoduché a krásné návody, jak prožít svatopostní čas a nemít pocit nějaké námahy. I když, i úsměv pro nesympatického člověka něco stojí.

Chci, abyste pochopili, že v době postní nic mimořádného nemusíte, jen se držte toho, co je nebo by alespoň mělo být přirozenou součástí života každého z nás. Nic víc. Ale někdy je to náročnější než držet celý den hladovku. Drobné impulsy lásky. K Bohu i člověku.

Požehnanou dobu postní přeje otec Michal +

Impulzy papeže Františka pro postní dobu:

- 1) Usmívej se, křesťan je vždy radostný!
- 2) Děkuj (i když nemusíš).
- 3) Řekni druhému, že ho máš rád.
- 4) Radostně pozdrav lidi, které potkáváš každý den.
- 5) Vyslechni povídání druhého bez posuzování, s láskou.
- 6) Zastav se, abys pomohl. Buď pozorný k tomu, který tě potřebuje.
- 7) Povzbud' někoho.
- 8) Uznej úspěchy a kvality druhého.
- 9) Odděl to, co nepoužíváš, a daruj to potřebnému.
- 10) Pomoz někomu, aby si mohl odpočinout.
- 11) Napomeň s láskou, nemlč ze strachu.
- 12) Buď jemný a citlivý k těm, které máš kolem sebe.
- 13) Uklid' nebo vyčisti nějaký nepořádek doma.
- 14) Pomoz druhému překonat jeho potíže.
- 15) Zatelefonuj nebo navštiv své rodiče (nebo někoho osamělého).

Život ve farnosti

19.3. Slavnost sv. Josefa

mše svatá v 18 hod.

24.3. Květná neděle

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10 hod.

Čtené pašije v 7:15, zpívané na ostatních mších.

Liturgie Svatého týdne

25.3. pondělí Svatého týdne

v 18:00 mše svatá

26.3. úterý Svatého týdne

v 18:00 mše svatá

27.3. středa Svatého týdne

v 18:00 mše svatá

28.3. Zelený čtvrtek

v 18:00 mše svatá na památku

Poslední večeře Páně s obřadem umývání nohou

21:00–23:00 adorace v „Getsemanech“

29.3. Velký pátek

v 15:00 obřady Velkého pátku

v 19:00 křížová cesta Řečkovickými

30.3. Bílá sobota

9:30 - 17:30 adorace u Božího hrobu

Velikonoční vigilie

Začátek ve 21:00

31.3. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Hod Boží velikonoční

mše sv. v 7:15, 8:30 a v 10:00,

při bohoslužbách se budou žehnat pokrm.

1.4. Velikonoční pondělí

mše sv. v 8:00

* * *

Mše svatá za nemocné

1. března.

Mše svatá na úmysly dárců

21. března.

Mše svaté za zemřelé

24. února, 23. března.

Pobožnosti křížové cesty

v pátek v 17.30 hod.

v neděli v 17.30 hod.

Nedělní křížové cesty

1. neděle postní muži
 2. neděle postní rodiny
 3. neděle postní SJVS
 4. neděle postní skauti
 5. neděle postní maminky
- Květná neděle děti

Křížová cesta na Medlánecký kopec

Tradiční venkovní modlitba křížové cesty se bude konat v pátek 22.3. Sraz je ve 20:20 hod. v Medláncích u kříže na konci Turistické ulice.

Křížová cesta Řečkovickemi

29. 3. (Velký pátek) v 19:00 od kostela.

* * *

Postní duchovní obnova

Srděčně zveme na postní duchovní obnovu farnosti pod vedením P. Josefa Pohanky, dlouholetého faráře v Žarošicích a v současnosti v Křížanově, která začne křížovou cestou v pátek 8. března v 17:30 a bude ukončena mší sv. v 11:00 v sobotu 9. března.

* * *

Kající bohoslužba

(příprava na velikonoční svátost smíření)
V pátek 15. 3. od 18:00 ji povede jáhen Petr, **mše sv. v ten den bude v 7:00!**

Svátost smíření

Po 5. neděli postní bude příležitost ke slavení svátosti smíření rozšířena takto:

21. 3. - 17:00 – 19:00 (více zpovědníků)
22. 3. - od 17:00
25. 3. - od 17:00
26. 3. - od 17:00
27. 3. - od 16:00 pro děti a doprovod

Svátost smíření je možné domluvit také individuálně.

V naší farnosti probíhá

Večer chval

- v sobotu 3. 3., v 18:30.

Chvály 4him

- v pátek 15. 3., v 19:00.

Adorace se zpěvy z Taizé

- v neděli 17. 3. v 18:30.

Praxe křesťanské meditace

- v úterý 27.2., 12. 3. a 26.3. po mši sv.

Snídaně na faře

- ve čtvrtek 14. 3. po ranní mši svaté.

Společenství seniorů

- ve čtvrtek 15.2. a 21. 3. po ranní mši svaté.

Adorace za kněze a povolání

(moderovaná hodinová adorace)

- první čtvrtek, 7. 3. po ranní mši svaté

Adorace za obnovu víry ve farnosti a povolání ke kněžské a jáhenské službě

- každou neděli (kromě první neděle) od 18:30 do 19:30

Páteční adorace

- půl hodiny přede mší svatou, na 1. pátek od 17:00.

Adorace 24 hodin s Pánem

22. – 24. 2. a 22. – 23. 3. od 19:00.

Modlitba růžence za mír ve světě

- vždy 13. v měsíci od 17:30 v kostele

Růžencová pouť okolo Ořešína

- každé 1. pondělí v měsíci ve 20:00 od konečné autobusu č. 70 na Ořešíně.

Ministrantské schůzky

- v sobotu 17.2. a 16. 3.

JAK NEJLÉPE PROŽÍT A VYUŽÍT POSTNÍ DOBU?

Přinášíme pár tipů, abyste si mohli vybrat tu správnou postní aktivitu – blízkou vašemu srdci a vašim domácím podmínkám.

Postní cesta pro děti

Pro děti bude připravena Postní cestička, která nás provede postní dobou. Zájemci si mohou vytištěné cestičky vzít domů a podle legendy si ji postupně vyplnit. V kostele bude i společná Postní cestička, kterou budou děti s knězem vybarvovat během dětských mší.

Postní výzvy pro dospělé

Kdykoliv si můžete vybrat z košíčku pod kůrem postní výzvu (úkol) jako inspiraci k plnění během postních dní.

Modlitba rodin za rodiny

Jednou z našich slabín je, jak málo se známe ve farnosti, a přitom máme tvořit společenství, které má být soudržné, starat se jeden o druhého, o společné programy, přijímat nově příchozí atd. Další aktivita proto spočívá v přidání modlitby, k vašim pravidelným modlitbám, za některou rodinu z farnosti. Dopředu vás můžeme ujistit, že není třeba se ničeho obávat, stačí se umět modlit – pevně věříme, že to všichni zvládneme, a tak doufáme, že se zapojí většina z vás, ne-li všichni. Na oltáři Sv. Rodiny bude seznam, na který se každý týden (od neděle do pátku) zapíše rodina, která by chtěla, aby se za ni jiná rodina modlila. Následující neděli si z košíku na stolečku pod kůrem některou z dalších zapsaných rodin „vylosuje“. Jestli si informaci o vzájemné modlitbě mezi sebou sdělíte, je na vašem uvážení.

Sbírka na Mary's Meals

Další možností je zapojit se do sbírky – peníze ušetřené sebezáporem a odřeknutím, vložené do charitní pokladničky pod kůrem budou pomáhat během celé postní doby projektu Mary's Meals. Kniha „Bouda, která krmí miliony dětí“ - příběh o lidích, kteří dali základy celému mezinárodnímu projektu je spolu s letáčky na propagaci k dispozici na stolku pod kůrem.

Postní almužna 2024

- viz článek **Informace z farní charity.**

Na **postní duchovní obnově farnosti** pod vedením P. Josefa Pohanky dlouholetého faráře v Žarošicích, nyní v Křižanově, se sejdem v pátek 8. a v sobotu 9. března. Tématem bude modlitba, vzhledem k tomu, že papež František tento rok vyhlásil Rokem modlitby.

Společnou přípravu na velikonoční svátost smíření uskutečníme při **kající bohoslužbě** s jáhnem Petrem v pátek 15. března.

Hfk

* * *

Pozvánky

Beseda se Zdislavou Suchou

Beseda o misích v Mongolsku se uskuteční 17. 3. v 16:00 ve farní herně.

S.F.P.

Zveme všechny ženy na další setkání S F P (sdílení, film Prosecco).

Sejdeme se opět ve farní herně v pátek 1.3. 2024 po večerní mši svaté. Prosecco tentokrát nahradíme postním pitím dobrých bylinných čajů.

Těšíme se na vás.

Jana Rejmanová a Ivana Vítová

Noční pouť na Zelený čtvrtek

Vážení farníci,

nadcházející postní doba nemusí být nutně spojena pouze s odpíráním masa, alkoholu, televize či dalších záležitostí, které jistým způsobem zpříjemňují náš život. Můžeme ji také spojit s fyzickou aktivitou doprovázenou spirituálním zážitkem. Tím mám na mysli noční poutě, které se konají ke konci postní doby. Ať se již jedná o legendárního 50 kilometrů dlouhého Železného poutníka ze Svatého kopečku na Hostýn nebo právě řeckovickou lehčí variantu v podobně pouti ze Křtin k našemu chrámu sv. Vavřince. Letos budeme pořádat již 4. ročník a bude ve stejné podobě jako loni, takže se nejprve od našeho kostela přesuneme posledními spoji MHD k poutnímu kostelu Jména Panny Marie ve Křtinách. Poutě zahájíme krátkým rozjímáním v tomto barokním skvostu a pak už se vydáme na cestu. Ta povede Josefovským údolím do Adamova, dále na Vranov, přes Útěchov, Ořešín, Jehnice a Mokrou Horu zpět do Řečkovic, kde bude krátká závěrečná pobožnost. Celá trasa je dlouhá přibližně 25 kilometrů a návrat je naplánován zhruba na pátou hodinu ranní. Tato pouť může být pojatá jako analogie ke Kristovu rozjímání v Getsemanské zahradě a příprava na velikonoční triduum. Ačkoliv je cesta mimo jiné spojena i s modlitbou růžence a rozmluvou o duchovních tématech, najde se zde samozřejmě čas i na „světské“ rozhovory mezi účastníky v kulisách hluboké noci uprostřed hustých lesů, ve kterých celá pouť probíhá. Takže neváhejte a pojdte se letos připojit k této zajímavé postní fyzické aktivitě! Sraz je u kostela 28. 3. ve 22:00!

Ondřej Štaud

Železný poutník – 27. ročník

Postní pěší pouť se koná vždy v noci z pátku na sobotu týden před květnou nedělí. Letos pouť začíná 15. 3. v 18:00 mší svatou v Bazilice Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku a končí 16. 3. v 7:15 mší svatou v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně.

Další info na www.zeleznypoutnik.cz. Zájemci hlase se u o. Michala.

Pozvání k modlitbě desátku v rámci Živého růžence

Pokud se již desátek denně modlíte nebo o tom uvažujete, zkuste se zapojit do našeho společenství Živého růžence. Začátek postní doby je pro to ideální.

Aktuálně se v naší farnosti i mimo ni modlí 143 lidí, spojených do 8 Růží po 20 členech. Zapojilo se už i několik dětí. Osmá Růže je tradičně poloprázdná, protože lidé umírají, stěhují se, případně zjišťují, že závazku jednoho desátku denně nejsou schopni dostát.

Členové živého růžence se finančně podílejí na květinové výzdobě kostela jakýmkoliv dobrovolným příspěvkem jednou měsíčně a je za ně pravidelně sloužena mše svatá.

Pokud se rozhodnete zapojit, dostanete ode mě elektronicky nebo vytištěný podrobný rozpis i s návodem, jak na to. Není to nic těžkého, je jen potřeba chtít a vyhradit si zhruba 6 minut denně. Desátek se dá modlit i při čekání na zastávce, ve frontě, v dopravním prostředku nebo při nějaké jednotvárné činnosti nevyžadující zvýšenou mozkovou aktivitu.

Modlíme se za sebe navzájem, za naše úmysly, na úmysly Svatého Otce a na

úmysly Apoštolátu modlitby, které jsou k dispozici na farních stránkách u Živého růžence. Z vlastní zkušenosti mohu potvrdit, že modlitba desátku nese svoje plody.

Přeji vám všem požehnanou postní dobu.

Jana Prchalová

jane.prchalova@seznam.cz

tel.: 721 308 804, 549 275 617

* * *

Jesus Christ Superstar

Milí farníci, zde Vám, jak jsme slíbili, přinášíme doplňující informace k provedení muzikálu Jesus Christ Superstar pod hlavičkou naší farnosti. Dílo se v našem podání dočká celkově čtyř provedení, a to v neděli 14.04. v našem kostele svatého Vavřince, kde od 18 hodin proběhne premiéra, dále ve středu 17.04. od 19 hodin v kostele svatých Cyrila a Metoděje v Židenicích, v sobotu 20.04. od 18 hodin v kostele svatého Augustina a nakonec v úterý 23.04. od 18 hodin v kostele Panny Marie Pomocnice křesťanů v Žabovřeskách. Budeme se moc těšit na Vaši návštěvu!

Pokroku jsme dosáhli i na poli finančních darů na podporu našeho projektu. Nově je možné zasílat dary přímo na farní účet č. 5187984339/0800 pod VS 1973, ke kterým dokážeme v případě zájmu přes otce Michala vystavit potvrzení o přijetí daru pro snížení daňového základu. Za všechny dary, které nám pomohou při financování pronájmu techniky, kostýmů, kulis, hudebníků a dalších souvisejících nákladů, budeme moc vděční. Připomínáme, že vstupné bude dobrovolné a případný zbylý zisk věnujeme brněnskému hospici sv. Alžběty.

Napište si tedy, prosím, do kalendářů termíny a budeme se na Vás moc těšit na viděnou!

Za celý tým Muzikál v kostele,

Antonín Hadrava

* * *

Poděkování za dar na misie

Milí bratři a sestry,

Jménem všech českých salesiánů a jejich pomocníků v Bulharsku, Vám všem chci poděkovat za Vaši štědrost při pátečních sbírkách. Na konto salesiánské provincie jsme za druhé pololetí loňského roku mohli odeslat 47 700,- Kč. Dalších 20 000,- Kč jsme dodali z výtěžku farní kavárny. Kdo jste se zúčastnili besedy s Františkem Jelečkem víte, že letos by salesiáni chtěli kostel vysvětit. Což ovšem neznamená ukončení tohoto velkého díla. Financí a také případné pomoci bude ještě dlouho zapotřebí.

Teď se také vybírají prostředky na nový zvon Martin, na památku minulý rok nečekaně zesnulého salesiána Martina Jílka. Další možnosti pomoci bude brigáda v Bulharsku, kam se můžete (tedy především muži) přihlásit u mě. Pojedeme buď v termínu od 15. do 25 července nebo od 11. do 18. srpna. Záleží na tom, kolik lidí se včas přihlásí. Uzávěrka je posledního února, tak neváhejte.

A díky nejen za dary, ale také za všechny modlitby.

o. Michal +

* * *

PULSování za rok 2023

Milí donátoři velkého fondu malých dárců, tlumočím srdečný pozdrav a přání všeho dobrého v novém roce od o. Pavla Kafky, správce fondu PULS. A také poděkování za vaše dary. Potvrzení o těchto

darech si mohou všichni dárci, kteří uvedli na přihlášce svoji mailovou adresu, stáhnout na www.donator.cz.

Pro ostatní dárce je toto potvrzení připraveno písemně, a v obálce vám ho předám osobně u kostela, nebo si udělám procházku a vhodím ho do vaší poštovní schránky. Kde se nedozvoním, tam ho pošlu poštou.

Ještě jednou díky všem, kteří do fondu PULS přispívají a pomáhají financovat naši pastorační (např. přispívají na platy kněží ap).

*Koordinátorky fondu v naší farnosti
Jana Šimonovská a Marie Procházková*

* * *

Farní charita informuje

Děkujeme všem, kteří jste přispěli do **sbírky brýlí**. Celkem se vybralo 301 ks, 5 brýlí jsme vyřadili. Balík o váze 23 kg byl odeslán do pražské optiky. Za odeslání a podnět pro sbírku děkujeme paní Ivance Vítové.

Ve vánoční době charitní pokladnička již tradičně sloužila na vaše příspěvky pro organizaci **Likvidace lepry**. Celkem jsme na její účet odeslali 7 000,- Kč, o 6 tisíc méně než loni. I tak ale všem dárcům děkujeme.

Rády bychom založily novou tradici, a proto jsme se domluvily, že v postní době bude charitní pokladnička sloužit na vaše příspěvky pro organizaci **Mary's Meals**, která poskytuje dětem v rozvojových, zejména afrických zemích, v místě jejich školní docházky jedno teplé jídlo denně. Myslíme, že do postní doby se to krásně hodí – my si odřekneme kávu, sladkosti nebo něco dalšího a nějaké dítě se díky tomu naopak nají. Za 550,- Kč nakrmíme jedno dítě po celý školní rok.

Postní almužna pomáhá vládnout duchu nad tělem

„Křesťanství počítá s tím, že člověk je tělo a duše. Duchovní úsilí proto zapojuje i tělo. Snaha vyjít ze sebe a žít pro Boha a pro druhé nemůže zůstat jen v citu či myšlence, proto konkrétní odepření si nějakého mlsání, jídla či zážitků tělo musí pocítit. Odřeknutí si a šetření pak má smysl, když prospěje druhému, který pomoc potřebuje. Postní almužna pomáhá tomu, kdo se do ní zapojí, pomáhá vládnout jeho duchu nad tělem. Pro ty, kterým pomáhá, je projevem lásky.“

Jan Graubner, arcibiskup pražský

Jak se konkrétně můžeme do postní almužny zapojit? Stačí si přinést z kostela papírovou pokladničku (postničku). Následně si promyslet (nejlépe s celou rodinou), co jsme ochotni si odepřít. Peněžní částku zhruba ve výši odepřeného požitku pak průběžně strádat do postničky. Na konci postního období postničku přinést zpět do kostela.

V Brně pomůže postní almužna Pavlovi. Pavel zůstal na světě sám. Našemu složitému světu úplně dobře nerozumí, brání mu v tom jeho postižení. Je zcela odkázaný na pomoc Charitáků z Chráněného bydlení sv. Gabriela. Ti pro něj chtějí bezpečné zázemí, kde se bude cítit dobře, protože, jako my všichni, i Pavel stárne a zdravotní stav se komplikuje. Je proto potřeba změnit vybavení jeho pokoje. Velmi prospěšná je pro něj i fyzioterapie, která je však finančně náročná. Pavel nemá nikoho, kdo by mu s těmito věcmi pomohl. Váš příspěvek do Postní almužny umožní zrekonstruovat Pavlův pokoj, aby vyhovoval jeho specifickým potřebám, a zajistí mu fyzioterapii, která pomáhá rozvíjet jeho hybnost. Děkujeme.

Vánoční přání a zpívání mladých nemocným a seniorům v naší farnosti

Je čtvrtek 21. prosince před 15 hodinou. Setkáváme se před zdravotnickým zařízením dlouhodobé péče v naší farnosti. Kuba s violou, Honza s harmonikou, otec Michal s notami vánočních koled. Anička a Marta se ujmají košíků s malými dárečky. Je to pár kousků cukroví, které napekli naši farníci a které děti v náboženství nabalily do pytlíčků s přáníčkem s fotografií našeho kostela.

Pozdravíme se s ošetřujícím personálem, odložíme si bundy a míříme k prvnímu pokoji. Vyberáme jednu z koled, hrajeme, zpíváme a předáváme dáreček s přáním krásných Vánoc. Každému pacientovi osobně.

Pokoje jsou dvou nebo třílůžkové. Pacienti vesměs leží. Přidávají se k nám, někteří tichoučkým zpěvem, jiní rukama pohybují do rytmu, mnozí se usmívají, někteří hledají, co by nám dali na oplátku, nemálo jich pláče, když pokoj opouštíme. Málokdo zůstává lhostejným. Snažím se nevšímat si svých pocitů, není na to ani čas. Pokojů je hodně a my chceme projít všechny.

Vědomě se nedívám na televizory zapnuté téměř v každém pokoji. Neunikne mi ale titulek aktuální zprávy „Střelba na Filozofické fakultě v Praze“.

V jednom pokoji poznávám člověka, kterého jsem roky neviděla. Nejprve podle jména, pak i podle tváře. Nevšimne si mě. Odcházím trochu zaražená, protože takové setkání jsem nečekala. Ale tuším, že to není náhoda.

Další pěkné setkání proběhne na chodbě, kde se zastavujeme, abychom se na chvíli nadechli. Dvě pacientky se u stolku chystají hrát Člověče nezlob se, ale odsouvají je stranou a prosí, zda nezahrajeme Čhtíc,

aby spal. Sedáme si tedy také, hrajeme a zpíváme. Otec Michal se dává do hovoru s jednou z nich a je z toho pěkný evangelizační rozhovor. Jak málo stačí k otevření srdce. Čas, úsměv, ochota.

Když zařízení opouštíme, odcházím s jedním z našich mladých. „To byly užitečně strávené dvě a půl hodiny“, je jeho komentář.

Teprve teď dávám průchod svým pocitům. Velká radost se mísí se smutkem. Copak těmto lidem nemůžeme nabídnout víc než zapnutou televizi? V jejich bolestech, strádání, žízni po naději... Ano. V žízni po Ježíši. Zůstává ve mě otevřená otázka.

Druhý den se scházíme už v 10 hodin, tentokrát v domově pro seniory, posílení Luckou a Markétkou. Pro množství pokojů se po chvíli dělíme na dvě skupinky. Harmoniku má tentokrát v rukou i otec Michal. Jsme odhodlaní obejít každý pokoj, i když je jich snad 60. Někde nás nepřijímají. Důvody mohou být různé a rozumné. Přesto se mi zdá, že za tím je něco víc. Něco víc skryté v duši. Nevadí. I tam přejeme krásné Vánoce.

Poslední, komu zde zpíváme, jsou paní kuchařky v kuchyni. Zaslouží si to.

Odcházím i odtud s radostí, tentokrát víc než ze setkání s klienty a s jejich vděčností, z tohoto dvoudenního setkání s našimi mladými hudebníky a zpěváky, kteří mají srdce na správném místě. Viděla jsem, že to, co dělají, dělají ze srdce, a že i oni sami mají ze zpívání starým a nemocným lidem radost.

Zatímco na jiném místě naší země přišli včera někteří o svůj život rukou jiného mladého člověka, zde ruky a úsměv mladých rozdávají blahodárnou radost. I to mě vede k zamyšlení. Kolik cesty a jaké cesty musel ujít on, že dospěl k tomuto... Po jaké cestě pomůžeme jít ostatním

mladým, aby byli nositeli té naděje, po které mnozí žijí...?

Kubo, Honzo, Marti, Aničko, Luci a Markétko, víc než za hudební výkon díky za vaše dobré srdce. Třeba se k vám příště přidají i další mladí.

A tady ráda připojuji vzpomínku sepsanou jedním z nich:

Pár dní před Vánoce jsme spolu s dalšími kamarády a známými z kostela a otcem Michalem vyrazili do domovů důchodců u nás v Řečkovících. Společně jsme pak chodili po pokojích a všem jsme zazpívali koledy doprovázené pár hudebními nástroji, na které jsme hráli. Nikdy bych nevěřil, kolik radosti dokážeme rozdat v tak malém časovém úseku. Všichni byli šťastní, že nás vidí, že mají návštěvu, někteří si dokonce zazpívali i s námi. Jsem moc rád, že jsem se této akce mohl účastnit a myslím, že jsem čas před Vánoci nemohl strávit užitečněji.

A ještě e-mail, který přistál v poště otce Michala:

Dobrý předvánoční i vánoční čas.

Dovoľte mi, aby som sa predstavila. Jmenuji se A. B. a chci poďakovať farnosti Řečkovice za krásné vánoční poselství v seniorském domě. Byla jsem překvapena, když jsem na nočním stolku u mého manžela uviděla pozornost s obrázkem kostela sv. Vavřince. Moc a moc děkuji všem a přeji pohodu a hojnost Božího požehnání.

Romana Kestlerová

Přehled hospodaření FCH za rok 2023

Zůstatek z r. 2022: 36.8042,- Kč

Příjmy

Vánoční sbírka LL	16.151,- Kč
Příspěvky na kurz PP	1.300,- Kč
Pokladnička FCH kostel	11.930,- Kč
Příjmy celkem	29.381,- Kč

Výdaje

Odesláno na účet LL	16.151,- Kč
Lektor kurzu 1. pomoci	4.000,- Kč
Výdaje pro děti	1.607,- Kč
Pytlíky (křty dětí)	606,- Kč
Na opravu domu	10.000,- Kč
Sladkosti pro mladé	277,- Kč
Výdaje celkem	32.641,- Kč
Zůstatek z r. 2023:	33.544,- Kč

* * *

Adorace s kontrolou

Jsem velmi vděčná za možnost adorace před nejsvětější svátostí jednou za měsíc po celých dvacet čtyři hodin. Je to už asi rok, co jsem šla na adoraci ráno od 4 hod do 5 hod. Je to pro mě nadlidský výkon, jsem sova a brzo ráno je pro mě problém vstávat. V tuto dobu se pravidelně psal můj syn Marek, který je dospělý a nebydlí s námi. Tak jsem si řekla, že to musím také zvládnout a je to i velká oběť. Bylo to v zimě přijela jsem na čtvrtou do kostela autem, bez něho bych to vůbec nezvládla. Ve předu kostela před monstrancí, při svitu svíček seděl můj syn a modlil se. Divil se, co tam dělám, protože mě zná. Další měsíc už mě očekával, že přijedu a do třetice jsem přijela o 10 minut později. Hned když jsem vyjela z domu se na mě přilepilo auto. Ve tmě jsem si říkala, co je to za blázna, že mi najede do kufru. Na Olšanského mě předjel a pustil majáček. Byla to policie. Zastavila jsem auto, vypla motor a

stáhla okénko. Přišli dva policisté a jeden řekl silniční kontrola. Namítla jsem, že jsem nejela rychle a že jedu do kostela na čtvrtou hodinu na adoraci. Odpověděli mi, že je to běžná kontrola, jestli auto není kradené, kontrola dokladů a dali mi dýchnout, i když jsem říkala, že jsem abstinent. Byla to moje první kontrola za 28 let kdy jezdím pravidelně autem. Po vrácení dokladů jsem jim poděkovala a zeptala se na jejich jména. Odpověděli mi, že se jmenují Petr a Martin. S úsměvem jsme se rozloučili a slíbila jsem, že se za ně na adoraci pomodlím. Byli moc rádi a Martin říkal, že to moc potřebují. Odjela jsem do kostela se zpožděním 10 minut. Syn mě už vyhlížel a divil se, kde jsem? Slib modlitby jsem splnila a říkala jsem si, že je opravdu důležité se modlit častěji za profese, které nás chrání a zachraňují naše životy ve dne i v noci. Po adoraci jsem synovi vše vysvětlila, zasmáli jsme se a odjeli jsme zpět do svých domovů.

Š.C.

Čtvrtý z mudrců

Narazil jsem na YouTube na film Čtvrtý z mudrců režiséra Michaela Raye Rhodese z roku 1985 s Martinem Sheenem v titulní roli. Není to žádné přelomové veledílo světové kinematografie, z tohoto pohledu by nestálo za to se o něm vůbec zmínovat, ale příběh, ten za zmínku stojí.

Artaban, mladý urozený mág a léčitel, koupil safír, rubín a perlu, a vyrazil za hvězdou, která měla být znamením narození Krále králů, aby mu ty vzácné drahokamy přinesl jako dar na jeho počest. Na místo setkání s karavanou svých přátel přijel pozdě, protože ztratil čas ošetřováním starého nemocného muže. Aby mohl pokračovat v cestě, prodal safír a pořídil si svou vlastní karavanu. V Betlémě už dítě

nenášel, ale díky tomu, že rubínem uplatil jednoho z Herodových vojáků, zachránil život jinému chlapci. Vydal se pátrat do Egypta. Ani tady nebyl úspěšný, ale dostal dobrou radu, aby se vrátil do Izraele. Cestou byl přepaden a přišel o perlu, poslední část svého pokladu. Lupiče pronásledoval až do kolonie malomocných. Perlu mohl získat zpět, pokud by se pokusil vyléčit chlapce, který přicházel o zrak. Když viděl všechny ty trpící, rozhodl se, že tam jeden den zůstane a využije svých znalostí a schopností, aby jejich utrpení zmírnil. Původně plánovaný jeden den se protáhl na třicet let. Tak dlouho trvalo, než uslyšel o Ježíši – prorokovi, který konal zázraky v Božím jménu. Vzal svou perlu a vydal se za ním. A zase byl všude pozdě. Ježíše nezastihl ve večeradle ani v Getsemanské zahradě, nedostal se k němu v Pilátově paláci, cestou na Golgotu se zdržel tím, že perlou vykoupil ze zajetí dceru svého přítele, takže už se s prázdnýma rukama mohl jenom z dálky dívat na to, jak na kříži zemřel. Zanedlouho přišla i Artabanova poslední hodina a v té chvíli k němu přišel zmrtvýchvstalý Ježíš. Artaban se mu omlouval, že už pro něj nemá žádné dary, ale na to mu Ježíš odpověděl, že už mu své dary dal tím, co udělal pro všechny jeho nepatrné bratry. A Artaban umřel šťastný, že Ježíš jeho dary přijal.

Z Matoušova evangelia víme, že Artabanovi přátelé na rozdíl od něj dorazili do Betléma včas. Poklonili se dítěti, obětovali přinesené dary a potom zase odcestovali do své země. Získali jistotu, že proroctví se naplnilo a ten prorokovaný král se opravdu narodil. Setkali se s ním. Všechno klaplo, všechno do sebe krásně zapadlo. Ale zasáhlo je to? Pochopili, že to dítě je Boží syn? Byl to pro ně zlomový okamžik, který jim nějakým výrazným způsobem změnil život? Nebo prostě doputovali

zpátky do své země, povyprávěli o tom svým přátelům, odškrtli si splněné proctví a vrátili se ke svým starým životům, jako by se nic až tak speciálního nestalo? Těžko říct, o tom už Matouš nic nepíše.

Artaban prožil život v nejistotě, jestli se s Králem králů někdy setká. Být na jeho místě, asi bych každé ráno přemýšlel o tom, jestli už dnes znovu vyrazit za svým cílem, nebo strávit další den péčí o tu bandu lúzrů, se kterými vlastně nemám nic společného a jenom mě zdržují. Vzdal se svých ambicí, zvolil si tu druhou možnost a stal se jedním z nich. A až na konci života zjistil, že to byla správná volba a že díky ní se s Ježíšem vlastně potkal už dávno.

Miluj svého bližního jako sám sebe. Druhé největší přikázání. Tak prosté a přitom tak náročné. Po zhlédnutí tohoto filmu bych ho malinko rozšířil: miluj svého bližního jako sám sebe, i když to bude znamenat zdržení a ztráty.

Pavel Rejman

Andělé mezi námi aneb TO NEVYMYSLÍŠ

21. prosince: Manžel vylezl zpod sprchy a znepokojeně pravil: „Něco je s ohřivačem, přestává téct teplá voda!“ A byla to pravda, náš dosud spolehlivý bojler vychladl. Takhle před svátky ani nejlepší kamarád nemá kdy na opravu. No co, na koupel zvládnou ohřát vodu do dětské vaničky, vlasy umyjí po svátcích, na nádobí se voda bude hřát v konvici - jako za našeho mládí...

22. prosince: Chceme si najít na internetu mše svaté, dopravu o svátcích atd. - nejede internet. Při bližším zkoumání zjistíme, že naše dosud spolehlivá wifina vyhořela. Na koupi nové, ani na nějaké

technické úpravy, není čas ani nálada. No co, bez internetu se dá žít, že.

23. prosince, sobota před Štědrým dnem: Jako každoročně manžel vyrazil ráno pro kapra. Děsné náledí. Děda upadl hned pod našimi schody, a marně se pokoušel vstát. Zastavila dvě auta, vylezli dva borci, a postavili jej na nohy. A jeden se ho ptá: „Ike, kam jsi šel?“ Byl to kamarád, jedno z mých bývalých oddílových dětí, David. „Pro kapra,“ zaúpěl natlučený děda. Má rozbité a naražené koleno, a já se smírám s myšlenkou: k štědrovečerní večeři smažený sýr, nebo rychlá žádost dětem o nějakou tu ploutvičku. Ale ne! Za hodinu je tu opět David, v igelitce nám přinesl krásného kapra. Dojaté jsem Dejviho objala. V strništi na bradě se mu rozsvítil široký úsměv. Ale křídla neměl ...

Kapra muž očistil, naporcovala jsem jej, a z nebe pro změnu začal padat mokrý sníh, za chvíli je ho nad kotníky a leží na zmrzlé zemi. Nejhorší zimní kombinace. A já tak toužila jít za našima na hřbitov! Volala jsem tedy vnukovi. „Tomi, asi se na ten hřbitov nedostaneme...? Cesta je hrozná!“ Z telefonu zaznělo: „Babi, když to nezkusíme, tak se to nedozvíme. Obleč se, za chvíli jsem u Tebe.“ Vnouček má rád motoristické výzvy, a tak i když několik aut zůstalo klouzat pod kopcem, my jsme vyjeli až k bráně hřbitova. Vnuk mne odvedl k našim hrobům, pomohl mě rozhodit na sníh zlaté jmelí a větvičky s ozdobami. Rozsvítili jsme svíčky, pomodlili se a šťastně dojeli domů. Tomášek politoval dědovo natlučené koleno, zametl schody před domem, dal mě pusu a odfrčel. Krásně voněl kolínskou. Ale křídla neměl...

Obložila jsem Petrovi koleno octanem a nahlas si posteskla: „Tak do kostelíčka na večerní mši svatou to asi nepůjde...“

Manžel na to, jestli chci také něco obkládat octanem. Ach jo... A zazvonil telefon - kamarádka Jana: „Jedem s dcerou na večerní mši, máme tě nabrat?“ Radostí málem ten přístroj polknu. Tak jsem s nadšením zpívala letošní poslední adventní Ejhle Hospodin přijde, a celou mši děkovala. Před domem jsem vystoupila z auta, popřály jsme si požehnané Vánoce. Loučí se se mnou Janiny pomněnkové a Pavlínčiny čokoládové oči. Ale křídla neměly...

Štědrý den přispěchal s tající a klouzavou břečkou, mlhou a mrholením. Mám zase přání. Každý rok máme o Vánocích v předsíni na stolku lucernu s betlémským světlem. A letos? No co, zkusím zavolat mladé sousedce: „Kláří, půjdeš pro betlémské světlo, nemohla bych si k vám přijít?“ Odpověděla vesele: „Nikam nechodte, my vám je přineseme!“ Dorazila s dcerou Karolínkou a přejeme si zdraví a štěstí. Měly studené ruce, ale betlémský plamínek krásně hřál - přísahám, že v lucerně i v duši! Zamřčenýma očima sleduji vzdalující se Klářin tmavý culík vlasů a Kájínu záplavu zlatých kudrn... Ale křídla neměly...

Pozdě odpoledne jsem si ukrojila vánočku, a než zazněly první koledy, přemýšlela jsem. Jak to jen ten náš předobry Pán Bůh dělá, že mu to se mnou zase tak vyšlo? V tu chvíli jsem si připadala tak obdarovaná, že si slibuji: Až se mně zase jednou nebude chtít třeba zemetat a uklízet (což se mě nechce posledních 60 let), nebudu reptat, a budu pilně pracovat. Protože někde tam Nahore pro mě – nehodnou - pracují neúnavně. Tam se evidentně nikdo neulejvá.

A ani nevím, jestli mají křídla...

Marie Kalová

Z kurzu pro akolyty

V přednáškách na kurzu pro akolyty zaznělo hodně hezkých myšlenek. Byla by škoda si je škudlit pro sebe a aspoň některé z nich neposlat dál.

Základem výchovy je, aby děti cítily, že je rodiče milují; potom od rodičů přijmou i varování, kritiku, příkazy nebo zákazy. Stejně je to i ve vztahu mezi Bohem a lidmi. Když Hospodin dává Izraelitům Desatero, tak ještě, než přijdou na řadu příkazy a zákazy, připomíná jim svou lásku k vyvolenému národu: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.“ Neměli bychom jedno od druhého oddělovat.

Desatero ukazuje limity dobra a zla, života a smrti; mezi nimi je naše svoboda. Hřích je zneužitím této svobody. Svátost smíření je návratem k životu, vzkříšením z mrtvých, novým začátkem. To, že nám to nejde, že se hříchy opakují, není vůbec důležité, snaha se cení. Bůh nechce trestat, chce se smilovat.

Je důležité s Bohem žít, mít s ním vztah, být jeho přáteli, kterými Ježíš nazývá nás. To, co děláme, má být odpovědí na oslovení od Boha z jeho veliké lásky, ne jenom povinnost.

Víra, že Ježíš je Boží syn, je největší životní dar. Probouzí vděčnost za to, že Boží syn sestoupil z nebe a zažil naše radosti, starosti i utrpení. Za to, že není vysoko a daleko, ale tady.

Prvním důvodem, proč se modlit, je, abychom udělali Bohu radost. Když vstoupíme do modlitby a dáme Bohu minutu, on ji využije. Bůh ví nejlíp, co potřebujeme a co má udělat, ale chce slyšet naši prosbu, naše svolení. Ví o nás úplně všechno, ale chce to slyšet od nás.

Církev ani službu v ní nelze privatizovat, žádná služba není podřadná, vždyť i Ježíš myl učedníkům nohy jako otrok. Nerozlišuje se služba dovnitř a navenek, každá aktivita vykonávaná s láskou a úctou k Bohu je posvátná. Když budeme žít, co máme, bude církev zářit. A když bude církev živá, bude i sloužící.

Sloužíme, abychom rozdávali svá obdarování od Boha. Lidé si nebudou pamatovat, co jsme kdy řekli, spouště věcí ze života církve nebudou rozumět, ale budou si pamatovat a budou rozumět službě lásky.

Pavel Rejman

* * *

Z farní knihovny

Dialog

Po knize svaté Kateřiny Sienské *Dialog* jsem sáhl po zjištění, že Orko tuto knihu přečetl v deseti letech, a když ji Otmar Oliva označil v anketě Katolického týdeníku za knihu roku se slovy: „*Už ve čtvrtém vydání, ale pro mne žhavá novinka. Právě včas.*“

Knih *Dialog* byla diktována v extázi, kdy byla svatá Kateřina zbavena všech svých smyslů kromě funkce jazyka a několik písařů zaznamenávalo její překotný diktát vycházející z mystického vidění. Trochu podobný osud, i když z jiného konce, má kniha Jacka Keruacka *Na cestě*, která byla psána jako souvislý proud myšlenek zachycený na třicet metrů dlouhý papír, bez zpětné korektury, s přispěním drog a alkoholu.

A co mne nejvíc oslovilo? Že největším hříchem, kterého se v žití můžeme dopustit, je, že považujeme svou bídu a hřích za větší, než je Boží milosrdenství. Jidášovo zoufalství nad zradou bylo horší než sama zrada. Jeho zoufalství bylo lítostí nad se-

bou samým. Až mi bude líto mého narušeného vztahu s Bohem. „*Až budu litovat, že jsem urazil Boha*“, pak mohu doufat a věřit v Jeho milosrdenství.

A za druhé, že stvořené věci nemohou nasytit člověka, protože byly stvořeny pro něho a nikoli člověk pro ně. Tato nemožnost naplnit sebe věcmi tohoto světa je v pozadí veškeré lidské chandry. Člověk může tuhle propast vyplnit jen tím, co je větší než on sám, co jej přesahuje. Někdo řekne Bůh, někdo láska, vztah. A někdo, jak píše Jakub Deml v Podzimním snu, aby tu propast přeskočil, se napije. A cituje Otokara Březinu, že opilci jsou vlastně mystikové. Denisa Červenková by řekla, že se spíše jedná o spirituální bypass, ale přesto, nehledejme v lidech kolem sebe hned to nejhorší.

Honza

Ještě jednou k putování do Santiaga

V době předvánoční vyšla kniha populárního cestovatele Ladislava Zibury právě o zdolávání Svatojakubské cesty. Moc se mi líbila, je to zajímavá sonda do duší poutníků a odhalování různých důvodů, proč se na tak náročnou cestu vydali. Sám autor se označuje za ateistu, takže u něj slovo „zázrak“ bylo zbytečné očekávat. A ejhle! Téměř na konci knihy i on drobný zázrak potkává...

Rozhodla jsem se tedy tuto knihu do farní knihovny věnovat pro ty, kdo si na toto cestování fyzicky netroufnou, aby si ho mohli projít alespoň virtuálně.

A ještě něco činí knihu přitažlivou, a to jsou ilustrace Lukáše Tomka, věc v současné době u vydávaných knih málo obvyklá.

Tak vzhůru do farní knihovny, nebo rovnou do knihkupectví?

Jana Š.

Gustovo okénko

Naplněný život

Žily, byly, dvě farnice. První se jmenovala Všudybylka a druhé se říkalo Včelička. Obě prožily dlouhý život, ale nakonec přišel den, kdy se obě postavily do zástupu a čekaly, jak Pán zhodnotí jejich život. Všudybylka nechtěla věřit, když zaznělo: „Očistec“. Začala se bránit: „Téměř denně jsem byla v kostele, 80694 růženců jsem se pomodlila, byla jsem na 1836 pohřbech, při sbírkách jsem dala celkem 223863 korun. A za to očistec? To jsem moc zvědavá, co uslyší Včelajzna, tu jsem

za celý svůj život viděla v kostele jen párkrát.“

A Pán s úsměvem odpověděl: „Milá zlatá, hodně času jsi strávila v kostele, ale snad ještě více času jsi věnovala přemýšlení o tom, jak jsi dobrá a jak ti mohu být vděčný. Včelku jsi moc neviděla, sedávala vzhledu, jen sem tam jsi ji mohla zahlédnout. Ale žila naplněný život, rozdávala lidem svůj klid a pekla jim cukroví. Když plnila tvarohem své skvělé koláčky, ještě přidávala i požehnání pro ty, kterým byly určeny. Včeličko, pojď na chvíli do očistce.“ „Děkuji ti, Pane, zastihl jsi mě při práci, jsem ještě celá od cukru...“

A.D.

Pro naše děti (i dospělé)...

Milé děti, milí čtenáři,

začíná postní doba a mnoho z nás se snaží si na tuto dobu dát nějaké předsevzetí - dospělí si často odříkají třeba jídlo, které mají moc rádi, alkohol či dokonce kouření, u mladších to bývá třeba hraní her na mobilu, trávení času na sociálních sítích, jedení sladkostí, nebo třeba nadávky a vulgární slovník... Je super, že jsme si vědomi toho, co nám nejde a v čem nejsme dobří, ať už je to vybíravost v jídle, závislost na něčem, nebo třeba nepořádnost či lenost. A je super, že se snažíme to třeba zrovna v postní době změnit. Ale stačí to?

Během postní doby se často modlíme různé křížové cesty. V této modlitbě prožíváme s Ježíšem jeho utrpení. Pán Ježíš je odsouzen, nese kříž na Golgotu a setkává různé lidi. A mezi nimi i Veroniku, která se mu snaží aspoň trochu pomoci. Ale co kdyby si taková Veronika řekla, že přece stačí, když mu neudělá nic zlého? Že stačí, že Ježíši sprostě nevynadá, že po něm nic nehodí, nevysměje se mu...

... 6. zastavení - Veronika Pánu Ježíši nedělá nic zlého...

Myslíte, že by vůbec takové zastavení bylo? Vždyť lidí, kteří měli Ježíše rádi, kteří ho následovali, které uzdravil, bylo plno. Ti všichni třeba neudělali Pánu Ježíši nic zlého...

Ale možná jen Veronika udělala navíc něco dobrého. A možná kdyby bylo víc těch, kdo se odvážili udělat navíc i něco dobrého, tak mohla křížová cesta být úplně jiná....

Zkusme tedy v rámci postní doby nezůstat jen u neděláním špatných věcí, zkusme přidat ještě i něco dobrého. Aspoň třeba maličký dobrý skutek denně zvládne každý z nás...

Požehnanou postní dobu

Terka

Informace z FER

Milí přátelé,

rádi bychom vás seznámili s výsledky hospodaření farnosti za rok 2023, ale ještě zbývá dodat několik podkladů. S omluvou vám je tedy, spolu s plány na rok 2024, pošlu až ve velikonočním čísle Rožně.

Alespoň velmi krátce bych rád informoval o tom, že v březnu je potvrzena realizace výměny linolea a opravy podlahy na kůru, po které již dlouhou dobu volají naši varhaníci.

V současné době je již také rozběhnuto výběrové řízení na zhotovitele nové farní „kůlny“. Jak jsem již dříve psal, rádi bychom vás pozvali k zapojení se do tohoto projektu. Jakmile bude firma vybrána, poprosíme o velkou brigádu, při které dokončíme demolici staré kůlny a vybudujeme základy té nové. Uvidíme, co všechno se letos s ohledem na čas a finance podaří provést a zda se již budou moci zpěváci těšit z nové zkušebny a všichni ostatní z příjemného krytého posezení. Otec Michal se už nemůže dočkat skladu a dílny a taky toho, že nebude nemuset při každém mrazíku škrábat námrazu z oken auta.

V nejbližších dnech proběhne v této souvislosti kácení třešně a ořechu, které, bohužel, budou chtět nechtět muset ustoupit stavbě.

V této souvislosti také připomínám možnost pronájmu zahrady v krásném místě Zamilovaného hájku, který jsme již nabízeli v minulém Rožni – zájemci, prosím, kontaktujte otce Michala.

Přejeme požehnanou postní dobu a naději nejen do dnů tohoto roku, ale (hlavně) k věčnosti.

Petr Prokš, za farní ekonomickou radu

Úmysly mši svatých do Velikonoc 2024

18.2. Ne	1. postní	7:15 na úmysl dárce 8:30 za zemřelého Jana Pleského a rodinu Grodovu a za živou rodinu 10:00 za farní společenství
20.2. Út		18:00 na poděkování s prosbou o Boží požehnání a dary Ducha Svatého
21.2. St		18:00 za skauty a mládež naší farnosti
22.2. Čt		7:00 za zemřelé prarodiče z obou stran
23.2. Pá		18:00 za farní evangelizační buňky na úmysly birmovanců
24.2. So		7:00 za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
25.2. Ne	2. postní	7:15 za farní společenství 8:30 na poděkování za dar života s prosbou o Boží pomoc a dary Ducha Svatého pro celou rodinu 10:00 za zemřelou Marii Chrástkovou, Ladislava Chrástka a živou a zemřelou rodinu
27.2. Út		18:00 BOHOSLUŽBA SLOVA
28.2. St		18:00 za zemřelou dceru Nataliju
29.2. Čt		7:00 na úmysl dárce
1.3. Pá		18:00 za nemocné
2.3. So		7:00 na poděkování za dar života
3.3. Ne	3. postní	7:15 za zemřelé rodiče Bartlovy a živou rodinu 8:30 za farní společenství 10:00 na poděkování za dar života a manželství s prosbou o dary Ducha Sv.
5.3. Út		18:00 za zemřelou Marii Votavovou
6.3. St		18:00 na úmysl dárce
7.3. Čt		7:00 za kněze, nová kněžská povolání a povolání k zasvěcenému životu z naší farnosti
8.3. Pá		18:00 za zemřelé Františku a Viktora Repkovy a živou rodinu za zemřelé rodiče a rodinu Zdražilovu
9.3. So		7:00 za Boží ochranu a dary Ducha Svatého pro syna Petra a jeho rodinu
10.3. Ne	4. postní	7:15 za farní společenství 8:30 za živou a zemřelou rodinu Lorencovu 10:00 za dary Ducha Svatého pro vnoučata
12.3. Út		18:00 za děti a vnoučata
13.3. St		18:00 na úmysl dárce
14.3. Čt		7:00 za dar statečnosti, abychom se dokázali postavit na stranu života
15.3. Pá		7:00 za zemřelého manžela
16.3. So		7:00 za dar života a Boží požehnání
17.3. Ne	5. postní	7:15 za zemřelé Marii a Eduarda Tesafe a dar víry pro živou rodinu 8:30 za farní společenství 10:00 na poděkování za 55 let života a dar zdraví
19.3. Út	Slavnost sv. Josefa	18:00 za zemřelé Josefa a Miladu Kazdovy a živou rodinu
20.3. St		18:00 na úmysl dárce
21.3. Čt		7:00 na úmysly dárců
22.3. Pá		18:00 za farní evangelizační buňky
23.3. So		7:00 za zemřelé - zvláště za ty, kteří nás v tomto měsíci opustili
24.3. Ne	Květná neděle	7:15 za farní společenství 8:30 za zemřelou Josefu Jančíkovou (20. výročí úmrtí) 10:00 za zemřelého bratra Bohuslava, švagrovou Věru a neteř Alici
25.3. Po		18:00 na poděkování za 85 let života maminky
26.3. Út		18:00 za zemřelé Marii a Josefa Hrozkovy, jejich rodiče a živou rodinu
27.3. St		18:00 za zemřelého bratra P. Ladislava, rodiče a živou rodinu
28.3. Čt	Zelený čtvrtek	18:00 na poděkování za kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti s prosbou o všechny potřebné dary
30.3. So	Bílá sobota	21:00 na poděkování za dar víry a křtu
31.3. Ne	Zmrtvýchvstání Páně	7:15 za zemřelého manžela Jaroslava, rodiče Daškovy a Hobzovy a Annu, Štěpánku a Karla Harákovy 8:30 za farní společenství 10:00 za spásu duše tatínka Jana
1.4. Po	Pondělí Velikonoční	8:00 za zemřelého Josefa Bořeckého a živou a zemřelou rodinu